

"SELFIE" – ÅRETS ORD PÅ ENGELSKA

■ "Selfie" är årets engelska ord enligt redaktörerna för anrika Oxford Dictionaries. En "selfie" är ett självporträtt taget med mobiltelefon eller digitalkamera, oftast för att genast publiceras på sociala medier. Under just 2013 uppvisar ordet

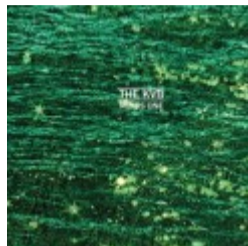
en starkt växande popularitet enligt de mätningar som görs av Oxford Dictionaries eget forskningsprogram skriver The Guardian. Ordet, som används även på svenska, har spårats till ett australiskt onlineforum från 2002. (TT)

EBBOT PÅ GALA FÖR HÄKTADE AKTIVISTER

■ Den 28 november hålls en stödgalan på Kågelbanan i Stockholm för de Greenpeace-aktivister, däribland svensken Dima Litvinov, som just nu sitter häktade i Ryssland. På stödgalan uppträder bland andra den "Så mycket bättre"-aktuelle Ebbot Lund-

berg och popbandet Peter, Bjorn and John. Det var i september som 28 miljöaktivister och två fotografer greps vid en protest mot oljeborrning i ishavet. Många artister, som Paul McCartney och Madonna, har engagerat sig för de nu häktade aktivisterna. (TT)

SYNTPUNK

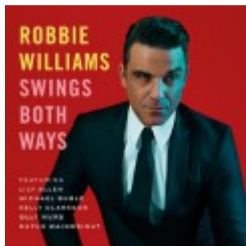
The KVB
Minus one
■ A Records

★★★★★

Ursprungligen släpptes "Minus one" på strikt limiterad kassetts år 2011. Nu har dock den brittiska duon The KVB tagit sitt förnuft till fånga och gjort albumet tillgängligt för en bredare massa. Det är bara att tacka och ta emot då detta är storlagen, om än minimalistiskt utförd, gothdoftande syntpunk. Trummaskinen hackar fram virvelslag och bastrumma med en tjock dimma av skräpig gitarr och deppiga syntslingar över sig. Allt är sedan kryddat med ett lager av avgrundsdjup reverb som får albumet att låta som en smutsig gränd i London 1984. Behöver jag nämna att det är något mycket, mycket positivt menat? The KVB är dessutom ett ypperligt exempel på att mindre är mer. Bandet skapar ett imponerande djup med extremt små medel. Det är malande, repetitivt och helt fantastiskt.

DENNIS FAHLGREN

SWING/POP

Robbie Williams
Swing both ways
■ Universal Music

★★★★

Robbie Williams har återvänt till swingen som han frossade i på "Swing when you're winning" från 2001. Den här gången blandar han klassiker som "Dream a little dream" och Djungelboken-dängan "I wanna be like you" med sju nyskrivna låtar. Allt är oerhört välproducerat, med stråkar, blåsinstrument och oklanderlig sång. Det är också stundtals mycket sömnt. Gästspel från artister som Rufus Wainwright, Lily Allen och Michael Bublé, som har betydligt intressantare röster än Williams, får låtarna att stundtals glimma till.

Frågan är vad "Swing both ways" tillför år 2013? I bästa fall väcker den ett swingintresse hos unga som sedan upptäcker originallåtarna. Men förmodligen får den finna sig i rollen som fullt gångbar nödjulklapp till avlägsna släktingar.

KARL DALÉN/TT

SOUL/FUNK/POP

Blood Orange
Cupid deluxe
■ Domino

★★★★

Grattis alla 1980-talsfanatiker! Blood Orange's, eller Devonté Hynes som han egentligen heter, skiva är nämligen så mycket 1980-tal att det finns en risk för glädjefnatt hos alla som vurmar för decenniet.

Tänk dig den mest stereotypa saxofonslingan, funkiga basgångar och en form av osande och trånande sång som får Prince att bli grön av avund. Ungefär så är "Cupid deluxe". Om det är bra eller dåligt är dock helt upp till lyssnaren, eller kan-

ske till humöret och stämningen? För skivan kräver sitt. Det är dock synd att klockrena spår får samsas med en del överarbetade. I helhet är dock "Cupid deluxe" ett bra album som ger den rätta loungekänslan.

Med det sagt kommer denna skiva garanterat att bli det mest begärliga bland hipstereliten när det vankas efterfest.

EMILIE SJÖLUND

POSTPUNK

Perfekt för den kommande vintern

INVSN
INVSN
■ Sony

★★★★★

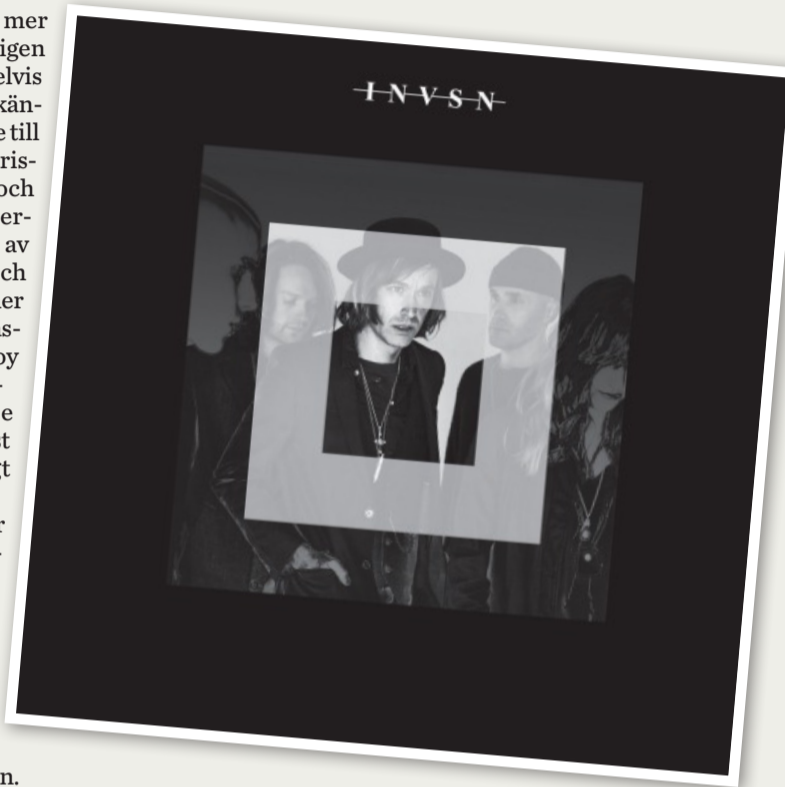
Från The Lost Patrol band till Invasionen och nu slutligen INVSN (uttalas fortfarande Invasionen). Det har varit intressant att följa hur det här bandet skuttat mellan generer utan att det börjat kännas som kappvändande. Hoppen mellan 2010 års "Hela världen brinner", "Saker jag sagt till natten" från 2011 och färska "INVSN" har varit påtagliga men roliga att följa. Från rätt simpel och lättynnad punkrock på den förstnämnda, till en föräning om framtiden på den andra och slutligen landningen i dagens fullt utblommade postpunk i Joy Divisions anda.

För visst är det väldigt tydligt att Joy Division varit en inspirationskälla för INVSN. Dock inte på ett över-

drivet sätt utan mer så att en känner igen sig. Det är exempelvis lätt att nicka igenkännande och gillande till många av de elektriska trumslagen och stötarna som återfinns på de flesta av albumets spår. Och den som inte känner igen melodin i "Västerbotten" från Joy Division/Warsawklassikern "Ice age" har knappast lyssnat ordentligt på musik.

INVSN har verkligen hittat rätt med sin postpunk. Detta är sannolikt den bästa skivan som gjorts i Västerbotten år 2013. Perfekt för den kommande vintern.

DENNIS FAHLGREN

KLASSISKT

Ludwig van Beethoven: Parthia (Partita) i Ess-dur för blåsaroktett, op 103; Rondo i Ess-dur för blåsaroktett, WoO 25; Symfoni nr 7 i A-dur, op 92

Oslo Kammerakademi
■ Lawo Classics (Import)

★★★★★

Ludwig van Beethoven komponerade inte överdrivet mycket för blåsarensemble. Vid en snabbtitt genom hans verksförteckning hittar jag endast 13 sådana kompositioner, ofta mindre verk utan opusnummer. Det här var musik som skrevs för att underhålla, att kunna bjuda på blåsarmusik till taffeln var högsta mode hos adeln. Till exempel var Parthien (en variant av Partita) för blåsaroktett (1792–

93) en beställning från kurfursten av Köln. Den finns med på Oslo Kammerakademis debut-cd. Här finns också ett mindre Rondo (1792) – förmodligen tänkt att ingå i något större verk – och en transkription av sjunde symfonin. Och är det underhållningsmusik så är det väl bara att låta sig underhållas, Oslo Kammerakademi spelar med stringens, ljudet är rikt och klart, här finns en imponerande detaljrikedom. Varför inte toppbetyg? Även om det är väldigt skickligt gjort så är sjunde symfonin stundtals lite klen för att riktigt falla mig i smaken. Lawo Classics har ingen egen distribution i Sverige, men skivorna brukar finnas på bland annat Spotify.

MIKAEL BENGTSOON

CROSSOVER

Anna-Lena Laurin: The Painter

Anders Bergcrantz, trumpet, Norrlandsoperans symfoniorkester, Mats Rondin, dirigent

■ Vanguard Music Boulevard (Plugged Records)

★★★★

Här rör sig den svenska kompositören Anna-Lena Laurin (f 1962) i ett musikaliskt gränsland. "The Painter", är en hyllning till den egensinnige post-impressionistiska konstnären Vincent van Gogh. Maffig orkesterjazz à la Miles Davis (tycker mig uppfatta vissa tonfall från

"Sketches of Spain") möter expressionistisk symfonisk musik, och över alltihop lyser Anders Bergcrantz trumpet. "The Painter" är ett beställningsverk av Norrlandsoperans symfoniorkester. Uppremiär på Umeå Jazzfestival 2010, då med Per-Otto Johansson som dirigent, här är det Mats Rondin som dirigerar. Det är lätt imponeras av Anna-Lena Laurins femsatsiga verk, av flödet i musiken, melodier, rytmerna, orkesterklängen, av Anders Bergcrantz fantastiska trumpet och Robert

Tjäderkvists dito piano. Men personligen hade jag väldigt gärna blivit lite mer överraskad, lite oftare, stundtals blir det väl mycket musikaliskt allmogods, men däremellan är "The Painter" ett fascinerande, bildskönt, måleriskt musikaliskt flöde.

MIKAEL BENGTSOON

ROCK

Jake Bugg
Shangri La
■ Virgin/Emi

★★★★

Jake Buggs fantastiska debutalbum fick många att jämföra honom med Bob Dylan, så hur går man vidare från det? Kanske genom att vara som Bob Dylan och strunta i folks förväntningar. Staka ut en ny riktning. I stället för en regelrätt uppföljare i samma hjulspår har den 19-åriga britten åkt till

Kalifornien och spelat in en platta med Rick Rubin.

Den musikaliska utvecklingen är inte så jättestor, men Bugg lånar mer inspiration från rockabilly och Merseybeat än från Dylan. Knivarna är slipade i hemlandet för att hugga ner Jake Bugg vars stjärna fått stiga snabbt, men jag tycker tvärtom att det tyder på stor integritet och smartness att försöka göra något annat att utvecklas. Och Jake

Bugg visar upp upp stor talang även i den här något nya genren. Fortsätter han ömsa skinn som Dylan ser jag till och med fram emot hans kristna period...

MIKAEL FORSELL/TT